

Erasmus+

Erasmus+ Bécs 2019. március 30 – április 19.

2019. március 30-tól április 19-ig vettem részt Erasmus+ szakmai gyakorlaton Bécsben a KSZC Eötvös Loránd Műszaki Szakgimnáziuma, Szakközépiskolája és Kollégiuma tanulójaként.

Az utazás zökkenőmentes volt, de a kaposvári indulást követő mosonmagyaróvári megálló nekem kicsit távolinak tűnt. A szállás nagyon jó volt, inkább néhány lakótársunk tűnt néha problémásnak. Nagyon összehozott minket az apartmanban való elhelyezés, volt közösségi tér és sokat tudtunk együtt lenni.

Az étel nem minden esetben ízlett és nem is volt mindig elég, valamint egy-két esetben nem is ért a szállásra időben, de megoldottuk, senki sem halt éhen. Volt olyan társunk, akinek korábban el kellett indulni dolgozni, mint ahogy az ebédje a szállásra érkezett.

A munkahelyi fogadtatásunk nem volt teljesen zökkenőmentes a Schlosserei Petko cégnél, de miután egyik fiatal munkatársuk vett bennünket a szárnyai alá mint mentor, aki terepen dolgozott, vele jó kapcsolatot sikerült kialakítanunk. Ő főképp lakatos munkákat végzett. Ebben, ha nem is mindig tudtunk neki segíteni túl sokat, azért mindig ott voltunk és igyekeztünk. A szakmánknak megfelelő gépészeti munkára ritkán volt lehetőségünk, helyette volt, hogy tűzlépcsőt kellett festeni, de egyáltalán nem bántam meg, hogy ott lehettem.

A szervezett programok általában jók voltak, érdekesek, kulturálisak, bár kicsit később is kezdődhetek volna, hogy legalább hétvégén reggelente tovább tudjunk aludni.

Olyan szempontból is nagyon jó volt a szakmai gyakorlat, hogy kipróbálhattuk, milyen az önálló felnőtt élet szülők nélkül, a társaságot is összekovácsolták a közös élmények, de főleg a közös esték.

Lehetőségünk volt jobban megismerni az osztrák fővárost, ebben nagy segítséget jelentett, hogy egy „összvonalas” bérlet a rendelkezésünkre állt, így megtehetjük azt is, hogy csak azért elutazzunk a Simmering nevű metróállomásra, hogy megnézzük áttereszt-e, vagy kell-e cserélni.

A kísérő tanárainkkal is sokkal jobban megismerhettük egymást, mint iskolai körülmények között. Ők is megtudhatták rólunk, hogy milyenek vagyunk: ki hagyja a ruháit a zuhanyzóban, ki nem viszi le a szemetet, vagy éppen ki az, aki mosogat.

A nem mindig ízetes étel és a szakmai szempontból nem minden esetben az elvárásaimnak megfelelő munkahely ellenére nem szívesen jöttünk haza és bármikor visszamennénk ezzel a csapattal még egy pár hétre.

Gyanits Bálint